

Resolució 944/2024, de 18 de juliol

Número d'expedient de la Reclamació: 154/2024

Administració reclamada: Departament d'Acció Climàtica, Alimentació i Agenda Rural i Agència Catalana de l'Aigua (ACA) de la Generalitat de Catalunya

Informació reclamada: Informació identificativa empreses sancionades per motius ambientals i climàtics del període gener de 2013 i fins juny de 2023.

Sentit de la resolució: Estimació parcial i pèrdua parcial

Resum: S'ha lliurat part de la informació i escau la declaració de pèrdua parcial de l'objecte de la reclamació, però falta per lliurar part de la informació sol·licitada i reclamada que és informació pública d'acord amb l'article 2.b LTAIPBG, concretament informació de caràcter ambiental sobre la qual l'Administració reclamada invoca el supòsit d'inadmissió consistent en comportar una tasca complexa prevista a l'article 29.1. b) LTAIPBG.

Sobre la invocació de complexitat tècnica, manca de recursos i situació tensada de la institució degut a la sequera per atendre la petició, per tal d'inadmetre la reclamació d'acord amb l'article 29.1.b) LTAIPBG, la Comissió ha ponderat l'interès públic rellevant en el coneixement d'aquesta informació, que demana un periodista, i considera que inadmetre l'accés esdevindria desproporcionat si, alternativament, es pot tenir en compte per a l'efectiu lliurament de la informació, l'adopció de mesures que permetin atendre el degut accés com ara disposar d'un termini prou ampli d'entrega de la informació, que doni marge a la institució per preparar-la degudament, sobretot tenint en compte el factor conjuntural de la congestió propiciada per la situació de sequera i que es proposa que pugui ser de sis mesos.

Paraules clau: Generalitat de Catalunya. Agència Catalana de l'Aigua. Informació expedients sancionadors. Informació ambiental. Tasca complexa. Estimació.

Ponent: Maria del Mar Pérez Velasco

Antecedents

1. El 2 de febrer de 2024 entra a la GAIP la Reclamació 154/2024, presentada contra el Departament d'Acció Climàtica, Alimentació i Agenda Rural de la Generalitat de Catalunya, en relació amb la sol·licitud indicada a l'antecedent següent, d'acord amb la Llei 19/2014, del 29 de desembre, de transparència, accés a la informació pública i bon govern (LTAIPBG) i regulat pels articles 29 a 35 del Reglament de la GAIP, aprovat pel Decret 111/2017, de 18 de juliol (RGAIP).

A la reclamació s'indica que no s'ha lliurat tota la informació demanada.

2. El 27 de juliol de 2023 el reclamant, periodista, presenta al Departament d'Acció Climàtica la petició d'informació sobre expedients sancionadors per motius ambientals, en els termes següents: "Sol·licito informació sobre els expedients sancionadors de la Generalitat de Catalunya

i el seu sector públic a empreses per motius ambientals i climàtics, entre l'1 de gener de 2013 i fins al 30 de juny de 2023. En concret, sol·licito:

- Una relació dels expedients sancionadors a empreses per motius de contaminació ambiental, desagregant: Nom de l' empresa afectada, motiu de la sanció, normativa infringida, tipus de contaminació creada, grau de gravetat de la sanció, import de la sanció i resolució de l'expedient (tancat i cobrat, obert...) Afegir una breu descripció si és necessari per a la comprensió del cas. En cas de no poder comunicar el nom de l' empresa per estar el procés judicialitzat, especificar-ho.

- Una relació dels expedients sancionadors a empreses sotmeses al règim del comerç de drets d'emissió de la Unió Europea (RCDE UE) per motius de vulneració de la normativa del mercat de CO₂, desagregant: Nom de l'empresa afectada, motiu de la sanció, import de la sanció i resolució de l' expedient (tancat i cobrat, obert, judicialitzat...)

- Una relació dels processos judicials conclusos (com ara contenciosos administratius) entre la Generalitat i el seu sector públic amb empreses per motius de contaminació ambiental. Desagregar: empreses afectades, tipus de contaminació, nombre de processos judicials, tipus de procés judicial, tipus de presumpta contaminació, motiu de les sancions imposades inicialment, import de les sancions imposades inicialment i resolució final del cas per part del poder judicial”.

3. El 28 de setembre de 2024 s'entrega al reclamant per part de la Direcció General de Qualitat Ambiental i Canvi Climàtic del Departament d'Acció Climàtica, Alimentació i Agenda Rural, la informació següent “ els següents arxius, en format Excel, on consta detallada la relació dels expedients sancionadors per motius ambientals tramitats per la Direcció General de Qualitat Ambiental i Canvi Climàtic, per l'Agència Catalana de l'Aigua i per l'Agència de Residus de Catalunya, en el període comprès de 2013 a 2023:

a) En relació al punt primer de la vostra petició us trametem l'Annex 1 i l'Annex 2, on consten relacionats els expedients sancionadors tramitats en via administrativa, en el període de 2013 a 2023, incoats a empreses per motius de contaminació ambiental. Així mateix, a l'Annex 3 en el mateix període consten detallats els expedients sancionadors en via administrativa en tràmit i tancats de l'Agència de Residus de Catalunya.

Us fem avinent que faltaria per enviar-vos els procediments sancionadors tramitats per l'Agència Catalana de l'Aigua, entitat que no ha pogut completar aquesta informació fins al moment, per motius de volum i complexitat de la informació ambiental. Tan bon punt l'Agència Catalana de l'Aigua disposi d'aquesta informació us trametem la resposta.

b) Quan el punt dos, us trametem l'Annex 4, que recull els expedients sancionadors incoats en el marc del règim del comerç de drets d'emissió de GEH des de l'1 de gener de 2013 fins a data

d'avui. En aquesta relació s'ha d'indicar que s'inclouen dos expedients sancionadors tramitats en la via jurisdiccional contenciós administrativa.

c) En relació al punt tres, us trametem l'Annex 5 consistent en el procediments judicials conclusos tramitats en via contenciós administrativa per motius de contaminació ambiental, en el període de 2013 a 2023. També, us trametem la relació de procediments judicials per motius ambientals tramitats en el mateix període per l'Agència de Residus de Catalunya (Annex 6) i per l'Agència Catalana de l'Aigua (Annex 7)".

4. El 27 de desembre de 2023, segons s'informa en els antecedents següents, l'ACA envia al reclamant correu amb un fitxer que no responia a algunes de les qüestions que es demanaven (tipus de contaminació creada, gravetat de la sanció). Es diu que "era una extracció de dades aproximada, generada mitjançant procediments semiautomatitzats i posteriorment revisada de forma manual. Per tal de completar el llistat d'expedients requeriria un repàs cas per cas i a fons", que l'Agència no es trobava en disposició de poder dur a terme.

S'informa també que poden existir recursos administratius o judicials posteriors al tancament dels expedients administratius i que hagin alterat la situació. Tampoc no incloïa referències a subjectes concrets, perquè podrien induir a error. Les referències eren sempre a expedients però sense especificar els subjectes associats.

5. La reclamació presentada el 2 de febrer de 2024 es motiva per considerar el reclamant que "No s'ha lliurat tota la informació relativa als expedients sancionadors de l'Agència Catalana de l'Aigua. En concret, al full de càlcul anomenat "annex 8" (que adjunto en format PDF malgrat que va ser lliurat en format excel) no s'ha lliurat la informació del nom de les empreses afectades. D'altra banda, facilitaria la comprensió afegir la data, o almenys l'any, de cada fet denunciat".
6. El 22 de febrer de 2024 la GAIP admet provisionalment la Reclamació, informa a la persona reclamant sobre els aspectes més rellevants de la seva tramitació i de la posició jurídica que ostenta com a persona interessada, i en la mateixa data es comunica la reclamació a l'Agència Catalana de l'Aigua i al Departament d'Acció Climàtica i es requereix que, dins del termini de quinze dies establert per l'article 33.4 RGAIP, trametin un informe sobre la reclamació, així com també còpia de l'expedient de la sol·licitud d'informació de la qual deriva i, en general, dels antecedents que puguin ser rellevants per resoldre la Reclamació.
7. L'1 de març de 2024 la GAIP rep informe de l'Agència Catalana de l'Aigua que exposa el següent:

" En data 22/08/2023, dos dies abans del termini que se'ns va demanar des de la Direcció General de Qualitat Ambiental i Canvi Climàtic, es va enviar a l'esmentat departament un fitxer Excel amb la informació per tal de respondre al 3er punt de la petició (processos judicials conclusos).

Pel que fa al 1r punt (relació d'expedients sancionadors), s'informava que des de l'Agència Catalana de l'Aigua s'havia comunicat al sol·licitant una ampliació del termini de resolució, ja que recopilar la informació necessària requeriria força més temps (que es concretaria més endavant), perquè la sol·licitud comprèn un període de 10 anys, i en el sistema documental on s'arxiven els expedients sancionadors de l'ACA no existeix un camp específic on consti el motiu de la sanció, de manera que caldria entrar a comprovar manualment expedient per expedient.

En data 28/09/2023 des de la Direcció General de Qualitat Ambiental i Canvi Climàtic se li va fer arribar al peticionari tota la documentació de què es disposava en aquell moment per part de cadascun dels departaments afectats.

En data 27/12/2023 es va enviar, des de l'Agència Catalana de l'Aigua, un nou correu a la Direcció General de Qualitat Ambiental i Canvi Climàtic on s'informava que s'havia estat treballant per aconseguir un llistat d'expedients sancionadors tan aproximat al que es demanava com fos possible.

El resultat era el fitxer Excel que s'adjuntava en el correu, que no incloïa referències a subjectes concrets, per tal de no donar informació errònia, ja que :

1) El contingut del fitxer no responia a algunes de les qüestions que es demanaven (tipus de contaminació creada, gravetat de la sanció). Era una extracció aproximada, generada mitjançant procediments semiautomatitzats i posteriorment revisada de forma manual.

Incloure aquestes qüestions o afinar millor el llistat d'expedients requeriria un repàs cas per cas i a fons, que l'Agència no es trobava en disposició de poder dur a terme.

2) Es remarcava també que poden existir recursos administratius o judicials posteriors al tancament dels expedients administratius i que hagin alterat la situació.

3) Els expedients sancionadors la informació no podia ésser validada com caldria, tampoc no incloïa els codis d'expedients reals, sinó només uns identificadors críptics, per tal que les informacions no es poguessin vincular amb expedients reals concrets. Són llistat d' Excel amb 1009 sancions en total, el detall dels fets denunciats i el detall dels articles infringits.

D'acord amb el volum de sancions recollides, i també els recursos tècnics i humans disponibles, no es va invocar en la resposta la inadmissió prevista a l'article 29 LTAIPBG per entendre que hi havia una part de la informació que es podia facilitar.

Però es considera en aquest escrit que "revisar manualment 1009 expedients sancionadors, per veure tot el circuit que va seguir cadascun d'ells des de 2013, és a dir, des de 10 anys enrere, quan els mitjans tècnics eren diferents als actuals, suposaria una tasca ingent que requeria destinar dos o tres persones a temps complet durant mesos per tal de poder preparar, digitalitzar, anonimitzar i donar resposta a aquesta petició".

Aquesta consideració s'agreuja per "la situació de sequera i l'estrès al qual està sotmesa l'Agència Catalana de l'Aigua en el suport als ajuntaments que pateixen pel subministrament

d'aigua, aplicar els règims sancionadors, aplicar les prescripcions del Pla de sequera i gestionar l'atorgament de les subvencions en alta i en baixa, a més de tot allò que requereix el màxim esforç del personal de l'Agència, es fa materialment impossible donar compliment a aquesta petició en els terminis previstos, sense alterar el funcionament de les àrees implicades, que han d'atendre prioritàriament les obligacions derivades del Pla especial de sequera quant a les restriccions, limitacions i sancions dels incompliments i totes les mesures de suport al món local que s'estan impulsant per garantir l'aigua davant la situació d'emergència actual i possible manca d'abastament.”

Finalment es diu respecte el tercer punt sobre la identificació de les terceres persones que resultin afectades per l'accés que es reclama, si n'hi ha, que es tracta de “centenars d'empreses que han estat sancionades en el període que el peticionari sol·licita (2013-2023), amb la qual cosa, i seguint el que marca l'article 31 de la Llei 19/2014, del 29 de desembre, de transparència, accés a la informació pública i bon govern, hi haurà afectació a tercers. Això vol dir que caldria fer tràmits d'audiència a centenars d'empreses, ja que podria afectar els seus drets i interessos, amb el que això suposaria pel que fa la necessitat de recursos humans per gestionar totes les tramitacions i els temps necessaris”.

8. El 14 de març de 2024 la GAIP rep expedient i l'informe de la Direcció General de Polítiques Ambientals i Medi Natural del Departament d'Acció Climàtica que, en síntesi, exposa la gestió de la petició d'informació i que atesa la afectació a diverses unitats del Departament i la complexitat de la informació demanda, a més de la quantitat, va donar lloc a l'ampliació del termini de resposta i sobre les dificultats detectades per part de l'Agència Catalana de l'Aigua en la tramesa de la resposta.

Fonaments jurídics

1. Competència de la GAIP i contingut i abast general del dret d'accés a la informació pública

D'acord amb l'article 39.1 LTAIPBG i 29 del RGAIP aquesta Comissió és competent per tramitar i resoldre aquesta Reclamació. L'article 2.b i c LTAIPBG defineixen la informació pública i preveuen el dret d'accés a les persones per a sol·licitar i obtenir-la que d'acord amb l'article 18.1 LTAIPBG, tan a títol individual o en nom i representació de qualsevol persona jurídica legalment constituïda.

L'article 20 LTAIPBG preveu els requisits i criteris per a l'aplicació dels límits legals al dret d'accés a la informació pública, que l'Administració no disposa de potestat discrecional i ha d'indicar en cada cas els motius que ho justifiquen. Els articles 21 i 22 LTAIPBG estableixen que aquests límits no són d'aplicació automàtica i absoluta i han de ser aplicats d'acord amb criteris de proporcionalitat i

temporalitat i han d'atendre les circumstàncies de cada cas concret, especialment la concurrència d'un interès públic o privat superior que justifiqui l'accés a la informació.

2. Admissibilitat de la reclamació

L'objecte d'aquesta reclamació, com es desprèn dels antecedents, es refereix a aquella part de la informació demanada inicialment sobre els expedients sancionadors gestionats per la Generalitat de Catalunya i el seu sector públic respecte d'empreses, per motius ambientals i climàtics, en els darrers deu anys, i que segons el reclamant no ha estat lliurada en la seva totalitat, ja que mancaria una part de la informació que hauria de lliurar l'Agència Catalana de l'Aigua.

Aquesta Comissió considera que prèviament cal precisar alguns aspectes sobre l'admissibilitat de la reclamació ja que, d'una banda, l'incompliment denunciat pel reclamant sobre la entrega parcial de la informació reclamada, no es concreta fins al darrer lliurament d'informació, produït en data 27 de de desembre 2023, segons declara l'Agència Catalana de l'Aigua. Aquest fet, que s'hauria pogut posar de manifest amb anterioritat, permet estendre el termini per reclamar, atès que no s'ha produït formalment una resolució per part de l'Administració reclamada i no es detecta la manca de la informació lliurada fins que no s'ha rebut el darrer lliurament d'informació i aquesta interpretació ha permès procedir a la tramitació d'aquesta reclamació.

D'altra banda, aquesta Comissió aprecia que malgrat que el reclamant presenta la reclamació davant el Departament d'Acció Climàtica, i no s'adreça directament a l'Agència Catalana de l'Aigua, que és l'entitat que formula les objeccions materials al lliurament de la informació que li manca al reclamant, s'ha de partir del fet processal rellevant de que el Departament d'Acció Climàtica en coordinar la gestió de la resposta, va donar trasllat a l'Agència Catalana de l'Aigua de la petició d'informació i de la reclamació, per tal de que aportés la informació que li concernia. Es per això, que es considera adequat que formalment es presenti la reclamació en relació al Departament d'Acció Climàtica i congruent que l'Agència Catalana de l'Aigua participi en aquest procediment i aporti les consideracions oportunes, atès que es refereix especialment a la informació que recau dins del seu àmbit de competència.

3. Sobre la condició de periodista de la persona reclamant

La LTAIPBG no fa cap distinció sobre les persones que exerceixen el dret d'accés a la informació pública, ho reconeix en general, a totes les persones majors de 16 anys, i, no s'esmenta la condició de periodista com a subjecte al qual se li reconeguin especificitats que afectin en com les administracions públiques han de resoldre la sol·licitud o reclamació d'accés a la informació. Com s'ha advertit en Resolucions d'aquesta Comissió (recentment la Resolució 901/2024, d'11 de juliol) ja existeixen pronunciaments jurisprudencials que posen de manifest que: "Cuando el solicitante de

información es un periodista deben redoblarse estas cautelas para no interferir en la libertad de expresión y comunicación libre de información de los medios de comunicación, derechos fundamentales protegidos constitucionalmente” (per totes, la STS 1256/2021 - ECLI:ES:TS:2021:1256).

S'ha destacat que aquestes resolucions s'adiuen amb la doctrina del Tribunal Europeu de Dret Humans que connecta el dret d'accés d'aquests professionals amb el dret a la llibertat d'expressió reconegut a l'article 10, apartat 2, del Conveni Europeu de Drets Humans sobre el qual hi ha menys marge per a les restriccions. Es considera per aquests professionals “(...) la recopilació prèvia d'informació és un pas preparatori essencial al periodisme i és una part inherent i protegida de la llibertat de premsa. Els obstacles generats per dificultar l'accés a la informació d'interès públic poden dissuadir els qui treballen als mitjans de comunicació o en àmbits que reivindiquin aquests assumptes. Com a conseqüència, és possible que ja no puguin exercir el seu paper fonamental com a “guardians públics”, i la seva capacitat per facilitar informació precisa i fiable es pot veure afectada negativament (...) (Sentència Szurovecz v. Hungary de data 8 de octubre de 2019).

4. Sobre el dret d'accés a la informació ambiental reclamada

Com reflecteixen els antecedents, aquesta reclamació es refereix a una sol·licitud d'informació inicial presentada davant el Departament d'Acció Climàtica sobre els expedients sancionadors que per motius ambientals i climàtics s'hagin suscitat, en els darrers deu anys, i hagin estat tramitats per la Generalitat de Catalunya i el seu sector públic. Concretament es reclama aquella part de la informació que es considera que no s'ha lliurat per l'Agència Catalana de l'Aigua, i que es refereix al nom de les empreses sancionades i la data, o almenys l'any, de cada fet denunciat. Es tracta d'informació ambiental, que d'acord amb l'article 2.b LTAIPBB és informació pública, per ser “informació elaborada per l'Administració i la que aquesta té en el seu poder com a conseqüència de la seva activitat o de l'exercici de les seves funcions, inclosa la que li subministren els altres subjectes obligats d'acord amb el que estableix aquesta llei”, i que d'acord amb les competències d'aquestes institucions han de disposar-ne.

Es recorda novament que la informació reclamada és informació ambiental, i que com a tal disposa d'un règim jurídic específic aplicable respecte del seu accés com és allò previst a la Llei 20/2009, del 4 de desembre, de prevenció i control ambiental de les activitats (LAIA), d'acord amb la Llei estatal 27/2006, de 18 de juliol, per la qual es regulen els drets d'accés a la informació, de participació pública i d'accés a la justícia en matèria de medi ambient (LAIMA), que en bona part del seu contingut té caràcter bàsic, en tant que és una regulació de mínims.

El règim específic d'accés a la informació ambiental, entre d'altres particularitats, no disposa de la corresponent institució de garantia que vetlli per la preservació de l'accés a aquesta informació i atès

el caràcter supletori de la LTAIPBG per als aspectes no regulats, ha donat lloc a la interpretació de que era d'aplicació la previsió de la reclamació substitutiva dels recursos administratius davant un organisme independent com ara la GAIP. Aquesta interpretació basada en la supletorietat de la LTAIPBG en aquells àmbits que tinguin una normativa específica, ha comportat que la GAIP intervingui en la seva garantia (veure les resolucions d'aquesta Comissió 247/2020, de 9 d'abril; 499/2020, de 23 de setembre; 695/2020 de 26 de novembre, 587/2022 de 15 de juliol, i 931/2023 de 19 d'octubre, entre d'altres).

D'altra banda, no tindria sentit que l'accés a la informació ambiental, que constitueix informació pública i que disposa d'un règim d'accés especialment reforçat, no disposés d'un mecanisme de garantia davant una instància que està prevista amb caràcter general per a l'accés de qualsevol informació pública com en aquest cas es la GAIP.

Del conjunt de la informació demanada, el Departament d'Acció Climàtica, i també l'Agència Catalana de l'Aigua, han lliurat la informació en el format demanat, però pel que respecta als expedients sancionadors gestionats per l'Agència Catalana de l'Aigua, segons el reclamant manca concretar part de la informació i sobre aquesta part és sobre la que es suscita la reclamació.

Els motius que justifiquen segons l'Agència Catalana de l'Aigua la manca de lliurament de la informació que ara es reclama, tal i com es desprèn dels antecedents, són coneguts pel reclamant, ja que li van ser exposats amb ocasió de la preparació de la resposta de la petició d'informació que se li va lliurar el 28 de setembre de 2023 i que van motivar a l'ampliació del termini de lliurament. Les dificultats apreciades per l'ACA per a confeccionar la resposta respecte a la part d'informació que li corresponia aportar van ser la causa de que no s'entreguessin fins el 27 de desembre de 2023.

Efectivament, l'ACA va manifestar des d'un inici, i insisteix amb ocasió de l'actual reclamació, que la recopilació de la informació demanada requereix de més temps, perquè la sol·licitud comprèn un període ampli, de deu anys, la dificultat del qual rau, no tant en l'amplitud de l'interval sol·licitat, sinó que la dificultat es troba en que el decurs d'aquests anys han canviat els mitjans tècnics i requereix de "preparar, digitalitzar, anonimitzar i donar resposta":

Les dificultats estan en que no existeix un camp específic on consti el motiu de la sanció, de manera que caldria fer una tasca de comprovació manual expedient per expedient. Els antecedents palesen aquesta circumstància, a la qual s'ha d'afegir l'agreujant del volum d'expedients a revisar, concretament es fa referència a un nombre de 1009 expedients sancionadors i l'afectació d'unes dues centes empreses. S'afegeix la valoració de que la concurrència d'ambdós camps informatius no pot donar lloc a entregar informació de caràcter aproximat atès que podrien induir a error, ja que les referències eren sempre a expedients sense especificar els subjectes associats.

L'ACA malgrat manifestar aquestes circumstàncies al llarg de la preparació de la resposta de la sol·licitud d'accés a la informació, no va invocar la concurrència de la causa d'inadmissió relativa a la tasca complexa prevista a l'article 29.1. b) LTAIPBG degut a que, tal com manifesta en el seu informe, va entendre que hi havia una bona part de la informació que es podia facilitar.

Amb ocasió de la presentació de la reclamació l'ACA sí invoca la concurrència de tasca complexa i, com s'ha dit, ho fonamenta pel volum d'expedients, per la dificultat de "revisar manualment 1009 expedients sancionadors, per veure tot el circuit que va seguir cadascun d'ells des de 2013, és a dir, des de 10 anys enrere, quan els mitjans tècnics eren diferents als actuals, suposaria una tasca ingent que requeria destinar dos o tres persones a temps complert durant mesos per tal de poder preparar, digitalitzar, anonimitzar i donar resposta a aquesta petició".

A més afegeix per tal de contextualitzar la dificultat de gestionar la petició d'informació la circumstància de l'actual situació de sequera que ha tensat la gestió de l'Agència Catalana de l'Aigua i s'esmenta la tasca de "suport als ajuntaments que pateixen pel subministrament d'aigua, aplicar els règims sancionadors, aplicar les prescripcions del Pla de sequera i gestionar l'atorgament de les subvencions en alta i en baixa, a més de tot allò que requereix el màxim esforç del personal de l'Agència".

Davant la invocació de la causa d'inadmissió prevista a l'article 29.1.b) LTAIPBG consistent en que per obtenir la informació que demanen cal una tasca complexa d'elaboració o reelaboració, efectivament aquesta Comissió constata que la informació reclamada i que manca per lliurar, d'acord amb les manifestacions palesades per l'Administració reclamada, mereixen una especial consideració. En aquest punt convé recordar que la informació facilitada a la persona reclamant és un llistat en format excel elaborat en el que hi manquen tres camps (subjectes concrets, tipus de contaminació creada i gravetat de la sanció). Per tant, el que caldria és completar aquest llistat amb aquesta informació i per això, en cap cas, és necessària ni la preparació, ni la digitalització, ni l'anonimització. Hem de donar per suposat que els expedients que cal revisar estan correctament ordenats i per tant, més enllà del volum (1009 expedients), no ha de suposar una dificultat que requereixi de coneixements específics l'extracció d'aquestes dades. I en darrer terme, i en relació als canvis en els mitjans tècnics, l'ACA no ha acreditat de quants ni a quins períodes de temps afecta a aquests canvis.

No obstant això, cal recordar que la regulació d'aquesta causa d'inadmissió de les sol·licituds d'informació estableix que no es pugui justificar exclusivament en el volum de la informació, si la tasca d'elaboració o de recopilació no revesteix complexitat, i que s'ha de motivar l'apreciació d'aquestes circumstàncies mitjançant, entre d'altres, una declaració dels recursos humans i materials necessaris per a l'obtenció i elaboració de la informació, i una ponderació d'aquests recursos amb els disponibles

a l'òrgan competent per resoldre (veure Resolució d'aquesta Comissió 305/2023, de 27 de març i la Resolució 820/2023, de 14 setembre, entre d'altres).

En aquest cas, la invocació de l'article 29.1.b LTAIPBG i l'article 66 del Decret 8/2021, del 9 de febrer, sobre la transparència i el dret d'accés a la informació pública (DTAIP), en el sentit de pretendre la inadmissió de la reclamació, es considera per aquesta Comissió que és desproporcionat si, com es diu, part del col·lapse és degut a la situació circumstancial de la necessitat d'atendre i gestionar les mesures que es deriven de la sequera, ja que aquesta circumstància temporal, permet un ajornament en el lliurament de la informació i no pas la seva inadmissió.

D'altra banda, aquesta Comissió constata que la informació reclamada, de caràcter ambiental, i atenent a les circumstàncies del cas, concretament a la rellevància de l'administració responsable de la gestió dels recursos hídrics de Catalunya i dels mitjans que en disposa o podria disposar, d'acord amb una ponderació adequada de les diverses consideracions que s'han exposat, permet concloure que es podria assolir el resultat de l'entrega de la informació que manca, si es disposés de més temps i que amb un termini suficient i adequat es podria lliurar la informació i, de retruc, disposar de la informació degudament digitalitzada.

Aquesta tasca esmentada de comprovar manualment els expedients, atès que "no existeix un camp específic on consti el motiu de la sanció, de manera que caldria fer una tasca de comprovació manual expedient per expedient", i són un nombre important d'expedients que afecten a unes dues centes empreses, com s'ha dit per aquesta Comissió "pot ser feixuga i mecànica, atès el volum d'expedients a examinar, però en cap cas és una "tasca d'anàlisi o d'interpretació que tingui una complexitat objectivable i desproporcionada". D'acord amb això, no es donen cumulativament els dos requisits que exigeix l'article 66 del Decret 8/2021, de 9 de febrer, sobre la transparència i el dret d'accés a la informació pública per determinar l'existència d'una tasca complexa, si no que només es donaria el segon, és a dir, que la tasca no es pot fer amb el sistema informàtic que tenen a disposició.

El fet que recopilar la informació sol·licitada pugui esdevenir un procés laboriós perquè s'ha de fer manualment, no implica que això sigui una causa ajustada a Dret que permeti, inadmetre o desestimar la petició d'informació o una Reclamació davant aquesta Comissió.

Com ha considerat aquesta Comissió, en l'examen de reclamacions amb problemàtica equivalent relativa a la invocació de tasca complexa, és permès d'ampliar el termini del que disposa l'Administració per facilitar la informació a la persona reclamant ateses les circumstàncies fàctiques del cas concret i la disponibilitat de mitjans de l'Administració, a fi de conjuminar les exigències del dia a dia del quefer administratiu, amb el respecte degut al dret d'accés a la informació pública.

S'ha de tenir en compte que les corresponents possibilitats de gestionar la descarrega automàtica de dades com les sol·licitades en un àmbit com els recursos hídrics i la seva preservació ja sigui en format de full de càlcul, directament des de les seves bases de dades o través d'una consulta.

Tenint en compte les consideracions respecte les dificultats tècniques i de volum per a la confecció de la resposta, i la situació de pressió que les circumstàncies de la sequera provoquen en la gestió de l'ACA, aquesta Comissió considera acreditat en relació a aquesta reclamació en aquest context, que es pugui acordar un perllongament del termini per tal de facilitar la informació requerida que es podria ajornar a dates on no concorregués la tensió descrita i que es podria condicionar l'entrega a aquesta circumstància una vegada transcorreguts tres/quatre mesos, o bé tenir en compte la possibilitat de que es realitzi una audiència del reclamant.

A més, aquesta Comissió palesa, que la publicació de les sancions ambientals, que es reconeix en diverses normes ambientals, sovint aquesta publicitat es preveu sense tenir naturalesa sancionadora, i s'incorpora com un deure de l'administració competent de difondre aquesta informació que respondria al principi de transparència pública. Seria el que explícitament es preveu a la Llei 26/2007, de 23 d'octubre, de Responsabilitat Mediambiental (article 38.3), tot i que en altres normes es preveu de forma implícita com seria el supòsit del Reial Decret legislatiu 1/2016, del control integrat de la contaminació (article 31.1.a). En qualsevol cas , en el context del dret a l'accés a la informació ambiental, l'inconvenient manifestat per l'Administració per a lliurar la informació que li manca, cal ser ponderat a favor de la seva entrega, i per aquet motiu es considera adequat facilitar un ampli termini per tal que l'ACA pugui realitzar la tasca fent front els inconvenients de gestió deguts al volum, dimensió i format, però no de dificultat, exposades.

Per tot allò afirmat és procedent declarar el dret de la persona reclamant a la informació sol·licitada, en la mesura en què aquesta informació existeixi prèviament elaborada i en poder de l'administració, tot reconeixent un termini adequat per al seu lliurament que s'estima en sis mesos.

5. *Obligatorietat dels titulars de documents públics i de les dades a disposar d'un sistema de gestió documental (SGD)*

L'article 7 de la Llei 10/2001, de 13 de juliol, d'arxius i gestió de documents modificada per la Llei 20/2015, de 29 de juliol estableix l'obligatorietat dels titulars de documents públics a disposar d'un sistema de gestió documental (SGD) que garanteixi el tractament correcte dels documents en tot el seu cicle de vida i que permeti complir amb les obligacions de transparència. L'article 8 afegeix que l'organització, l'avaluació i la conservació dels documents públics i l'accés a aquests són responsabilitat directa dels titulars respectius.

En l'àmbit de la Generalitat, les seves entitats autònomes, empreses públiques i consorcis amb participació majoritària de la Generalitat, el SGD es regula pel Decret 76/1996, de 5 de març, pel qual

es regula el sistema general de gestió de la documentació administrativa i l'organització dels arxius de la Generalitat de Catalunya.

Pel que fa a gestió de la documentació i arxiu dels documents electrònics, la Disposició Addicional Onzena de la Llei 26/2010, del 3 d'agost, de règim jurídic i de procediment de les administracions públiques de Catalunya estableix que els documents electrònics s'han de gestionar i conservar en expedients electrònics d'acord amb les prescripcions de la normativa en matèria d'arxius i documents; que l'arxiu dels documents i expedients electrònics ha d'assegurar la identitat i la integritat a llarg termini de la informació que contenen; que els documents públics electrònics han de tenir garantides l'autenticitat i la integritat dels continguts, i també la conservació de l'aparença i la funcionalitat originals i, quan escaigui, llur confidencialitat, durant el termini establert per la normativa vigent en matèria d'arxius i documents; que les administracions públiques han d'assegurar la possibilitat de transformar els documents per raons tecnològiques, per a adaptar-ne el format i la sintaxi informàtica a les necessitats de gestió i preservació establertes per la normativa d'arxius i documents; que els sistemes d'informació que utilitzin les administracions públiques incloses en l'àmbit d'aplicació d'aquesta llei han de garantir, sempre que sigui possible, l'autenticitat i la integritat de llurs dades, i també la traçabilitat de les accions que portin a terme; que les dades contingudes en els sistemes d'informació de les administracions públiques es consideren documents públics electrònics, i els són aplicables les disposicions d'aquesta llei relatives a l'arxiu electrònic. Igualment, l'article 67 del Decret 76/2020, de 4 d'agost, d'Administració digital estableix que el SGD garanteix el compliment de la política de gestió documental i arxiu i que els sistemes d'informació i aplicacions de gestió han d'emprar preferentment les eines de gestió documental corporatives.

Pel que fa a la gestió de les dades, el referit Decret 76/2020 li dedica el capítol I del títol II.

Concretament, l'article 10 estableix un model de govern de les dades, que és l'instrument organitzatiu que determina els criteris i elements que defineixen el govern de les dades de l'Administració de la Generalitat, estableix els criteris, els responsables del seu desplegament, principis i requeriments així com els subjectes obligats. L'article 19 regula l'accés de les persones a les dades i l'apartat 1, diu "els subjectes de l'article 2 d'aquest Decret impulsen, per defecte, l'obertura de totes les dades que estan en el seu poder com a conseqüència de la seva activitat o de l'exercici de les seves funcions, incloses les que li subministren altres subjectes obligats per qualsevol normativa, i faciliten tots els mecanismes per garantir l'accés de les persones a aquestes dades, d'acord amb la normativa vigent de protecció de dades i la de transparència i dret d'accés. Se n'exceptuen les dades la publicitat de les quals resti prohibida d'acord amb l'ordenament jurídic vigent".

Tanmateix, l'LTAIPBG reconeix els sistemes de gestió de documents públics com a facilitadors de dades i documents autèntics (art. 5.2) i la necessitat d'estructurar la informació seguint criteris

temàtics i cronològics, seguint el quadre de classificació documental corporatiu i incorporant-hi índexs o guies de consulta (art. 6.1.d).

Altrament, l'article 19.2 de la Llei 9/1993, de 30 de setembre, del patrimoni cultural català que regula els documents que integren el patrimoni documental de Catalunya inclou, entre altres, "els documents produïts o rebuts, en l'exercici de llurs funcions i com a conseqüència de llur activitat política i administrativa, per la Generalitat, pels ens locals i per les entitats autònomes, les empreses públiques i les altres entitats que en depenen" i en conseqüència estan subjectes al Decret 13/2008, de 22 de gener, sobre accés, avaluació i tria de documents.

6. Seguiment de l'execució

L'article 43.5 LTAIPBG estableix que "l'Administració ha de comunicar a la Comissió les actuacions fetes per a executar els acords de mediació i per a donar compliment a les resolucions dictades per la Comissió". Sobre la base d'aquestes comunicacions i de les efectuades per les persones interessades, la GAIP ha de fer seguiment del compliment de les seves resolucions, d'acord amb el que preveuen els articles 48 i 49 RGAIP i l'apartat 30 del seu Manual de reclamació, i pot adoptar les mesures que s'hi preveuen en cas d'incompliment.

L'article 43 LTAIPBG estableix que si l'Administració incompleix el termini establert pels acords de mediació o per les resolucions de la GAIP per lliurar la informació reclamada, les persones interessades ho poden comunicar a la Comissió perquè aquesta en requereixi el compliment; la desatenció d'aquest requeriment, vista la remissió expressa feta a aquest precepte per l'article 77.2.b LTAIPBG, ha de ser qualificada d'infracció molt greu amb relació al dret d'accés a la informació pública (que pot ser sancionada de conformitat amb els articles 81 i 82 LTAIPBG).

L'article 49.2 RGAIP preveu que, als efectes anteriors, la Comissió pot posar aquests fets en coneixement dels òrgans competents per ordenar la incoació del procediment sancionador corresponent a què fa referència l'article 86 LTAIPBG. Així mateix, l'article 25.2.k RGAIP preveu la publicació en el web de la Comissió dels casos que els seus requeriments han estat desatesos pels subjectes obligats.

7. Publicitat de les resolucions de la GAIP

L'article 44 LTAIPBG preveu que les resolucions de la GAIP s'han de publicar en el portal de la Comissió previst a l'article 25 RGAIP, amb la dissociació prèvia de les dades personals.

Resolució

Sobre la base dels antecedents i fonaments jurídics exposats, el Ple de la GAIP, en la sessió de 18 de juliol de 2024, resol per unanimitat:

1. Estimar la Reclamació 154/2024 i declarar el dret de la persona reclamant a la informació sol·licitada, d'acord amb les consideracions fetes al fonament jurídic 3 sempre que l'Agència Catalana de l'Aigua disposi de la informació.
2. Requerir a l'Agència Catalana de l'Aigua que lliuri a la persona reclamant la informació indicada a l'apartat 1 dins del termini màxim de sis mesos.
3. Requerir a l'Agència Catalana de l'Aigua a informar la GAIP, dins del termini de quinze dies, de l'òrgan o la persona responsable del compliment d'aquesta Resolució, així com de les actuacions dutes a terme per complir-la.
4. Convidar a la persona reclamant que informi a la GAIP de qualsevol incidència que es produeixi amb motiu del compliment d'aquesta Resolució.
5. Declarar finalitzat el procediment relatiu a la Reclamació 154/2024 i donar publicitat d'aquesta resolució al web de la GAIP.

Iolanda Pineda Balló

Presidenta

Els terminis establerts en aquesta Resolució per lliurar la informació s'han de comptar en dies hàbils (descomptant festius i dissabtes) i si no s'especifica una altra cosa comencen a partir de l'endemà de la recepció de la seva notificació per l'Administració reclamada.

L'Administració obligada pot sol·licitar a la GAIP l'ampliació del termini atorgat per fer efectiu el lliurament de la informació. Aquesta sol·licitud només pot ser admesa a consideració si és notificada a la GAIP abans que fineixi el termini fixat a la Resolució, i s'ha de fonamentar en circumstàncies que no hagin pogut ser tingudes en compte per la Comissió abans de dictar la seva Resolució. La GAIP únicament atorgarà l'ampliació sol·licitada, després d'informar-ne a la persona reclamant, si l'Administració obligada ha justificat de forma precisa i consistent la seva necessitat.

Si l'Administració obligada no lliura la informació dins del termini establert per aquesta Resolució, la persona reclamant pot posar-ho en coneixement de la GAIP per tal que la Comissió en requereixi el compliment. Mentre no s'acompleixi plenament la Resolució, la Comissió difondrà al seu web www.gaip.cat l'incompliment de l'Administració obligada, d'acord amb l'article 25.2.k RGAIP.

Tot això sens perjudici que la persona reclamant pugui, considerant que aquesta Resolució és un acte administratiu declaratiu de drets que vincula l'Administració, requerir-ne la seva execució davant dels Tribunals, a l'empara de l'article 29.1 de la Llei 29/1998, de 13 de juliol, reguladora de la jurisdicció contenciosa administrativa. Aquesta acció es pot interposar després que hagin transcorregut tres mesos des que la persona afectada ha reclamat formalment i directament a l'Administració el compliment d'aquesta Resolució.

Contra aquesta resolució, que posa fi a la via administrativa, es pot interposar recurs contenciós administratiu davant el Tribunal Superior de Justícia de Catalunya en un termini de dos mesos, a comptar de l'endemà de la notificació de la resolució, d'acord amb la Llei 29/1998, de 13 de juliol, reguladora de la jurisdicció contenciosa administrativa.